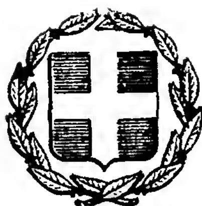

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1981 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 193

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1182

Περὶ κυρώσεως τῆς ψηφισθείσης εἰς Γενεύην κατὰ τὸ ἔτος 1973 ὑπ' ἀριθ. 138 Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας εἰσόδου εἰς τὴν ἀπασχόλησιν καὶ προσαρμογῆς τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας πρὸς τὰς διατάξεις αὐτῆς».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου, ἡ ὑπ' ἀρ. 138 Διεθνὴς Σύμβασις «περὶ τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας εἰσόδου εἰς τὴν ἀπασχόλησιν», ψηφισθεῖσα κατὰ τὴν 58ην σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνδιασκέψεως τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας τοῦ ἔτους 1973, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον εἰς ἑλληνικὴν μετάφρασιν καὶ γαλλικὸν πρωτότυπον ἔχει ὡς ἀκολούθως :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ 138.

Περὶ τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας εἰσόδου εἰς τὴν ἀπασχόλησιν.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας, συγκληθεῖσα ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ συνελθοῦσα αὐτόθι τὴν 6ην Ἰουνίου 1973, εἰς τὴν πεντηκοστὴν ὀγδόην σύνοδον αὐτῆς.

Ἀφοῦ ἀπεφάσισε τὴν ἀποδοχὴν διαφόρων προτάσεων σχετικῶν μὲ τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἡλικίας εἰσόδου εἰς τὴν ἀπασχόλησιν, θέμα ἀποτελοῦν τὸ τέταρτον σημεῖον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς συνόδου.

Ἀφοῦ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας (βιομηχανία) 1919, τῆς συμβάσεως περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας (ναυτικὴ ἐργασία), 1920 τῆς συμβάσεως περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας (γεωργία), 1921, τῆς συμβάσεως περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας, (θερμασταὶ καὶ ἀνθρακεῖς), 1921, τῆς συμβάσεως περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας (μὴ βιομηχανικαὶ ἐργασίαι), 1932, τῆς συμβάσεως (αναθ.) περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας (ναυτικὴ ἐργασία), 1936, τῆς συμβάσεως (αναθ.) περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας (μὴ βιομηχανικαὶ ἐργασίαι), 1937, τῆς συμβάσεως περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας (ἁλιεῖς) 1959, καὶ τῆς συμβάσεως περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας (ὑπόγειοι ἐργ.) 1965.

Ἀφοῦ ἔκρινεν ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμὴ τῆς ἀποδοχῆς ἑνὸς γενικοῦ κειμένου ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ θέματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀντικαταστήσῃ βαθμηδὸν τὰ ὑφιστάμενα κείμενα τὰ ἐφαρμοζόμενα εἰς περιωρισμένους οἰκονομικοὺς τομεῖς, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πλήρους καταργήσεως τῆς ἐργασίας τῶν παίδων.

Ἀφοῦ ἀπεφάσισεν ὅπως τὸ ἐν λόγῳ κείμενον λάβῃ τὸν τύπον διεθνοῦς συμβάσεως.

Ἀποδέχεται σήμερον τὴν 26ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1973, τὴν ὡς ἕπεται σύμβασιν, ἥτις θὰ ἀποκαλῆται Σύμβασις περὶ τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας, 1973 :

Ἄρθρον 1.

Πᾶν Μέλος δι' ὃ ἰσχύει ἡ παροῦσα σύμβασις ὑποχρεοῦται νὰ ἀκολουθῇ ἐθνικὴν πολιτικήν, σκοποῦσαν εἰς τὴν διασφάλισιν τῆς ἀποτελεσματικῆς καταργήσεως τῆς ἐργασίας τῶν παίδων καὶ εἰς τὴν προοδευτικὴν ἀνύψωσιν τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας εἰσόδου εἰς τὴν ἀπασχόλησιν ἢ εἰς ἐργασίαν ἐπιπέδου ἐπιτρέποντος εἰς ὅλους τοὺς ἐφήβους νὰ ἐπιτύχουν πληρεστέραν σωματικὴν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν.

Ἄρθρον 2.

1. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν δέον, ὅπως καθορίζῃ διὰ δηλώσεως προσηρτημένης εἰς τὸ κείμενον ἐπικυρώσεώς του, κατώτατον ὅριον ἡλικίας εἰσόδου εἰς τὴν ἀπασχόλησιν ἢ εἰς ἐργασίαν ἐν τῷ ἐδάφει του καὶ εἰς τὰ ἐν τῷ ἐδάφει του ἀπογεγραμμένα μεταφορικὰ μέσα. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4-8 τῆς παρούσης συμβάσεως, οὐδὲν πρόσωπον ἡλικίας μικροτέρας, τῆς κατωτάτης τοιαύτης θὰ γίνεται δεκτὸν εἰς ἀπασχόλησιν ἢ ἐργασίαν εἰς οἱονδήποτε ἐπάγγελμα.

2. Πᾶν Μέλος ἔχον ἐπικυρώσει τὴν παροῦσαν σύμβασιν θὰ δύναται, ἐν συνεχείᾳ, νὰ πληροφορῇ τὸν Γενικὸν Δ/ντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, διὰ μεταγενεστέρων δηλώσεών του, ὅτι ἐπαυξάνει τὸ προηγουμένως καθορισθὲν κατώτατον ὅριον ἡλικίας.

3. Τὸ καθορισθέν, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κατώτατον ὅριον ἡλικίας δέον ὅπως μὴ εἶναι κατώτερον τῆς ἡλικίας περατώσεως τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ὄχι κατώτερον τοῦ 15ου ἔτους.

4. Παρὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου πᾶν Μέλος τοῦ ὁποίου ἡ οἰκονομία καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα εἶναι ἀνεπαρκῶς ἀνεπτυγμένα θὰ δύναται μετὰ γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων ἐργοδοτικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ἐὰν ὑφίστανται τοιαῦται, νὰ καθορίσῃ εἰς πρῶτον στάδιον, ὡς κατώτατον ὅριον ἡλικίας τὸ 14ον ἔτος.

5. Πᾶν Μέλος τὸ ὁποῖον θὰ ἔχει καθορίσει ὡς κατώτατον ὅριον ἡλικίας τὸ 14ον ἔτος, δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου, δέον ὅπως, εἰς τὰς ἐκθέσεις τὰς ὁποίας θὰ ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας δηλώσῃ:

α) Εἴτε ὅτι ὁ λόγος τῆς ἀποφάσεώς του παραμένει.

β) Εἴτε ὅτι παύει νὰ ποιῆται χρῆσιν τῆς παραγρ. 4 ἀνωτέρω ἀπὸ ὡρισμένης ἡμερομηνίας.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ κατώτατον ὅριον ἡλικίας εἰσόδου εἰς οἱανδήποτε μορφὴν ἀπασχολήσεως ἢ ἐργασίας, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῶν ὅρων ὑφ' οὓς ἐκτελοῦνται εἶναι ἱκαναὶ νὰ παραβλάψουν τὴν ὑγείαν, τὴν σωματικὴν ἀκεραιότητα ἢ τὴν ἠθικὴν τῶν νέων, δέον ὅπως μὴ ὁρίζεται κάτω τῶν 18 ἐτῶν.

2. Αἱ ἐξεταζόμεναι εἰς τὴν παράγρ. 1 ἀνωτέρω μορφαὶ ἀπασχολήσεως ἢ ἐργασίας δέον ὅπως καθορίζωνται ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας ἢ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, μετὰ γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων ἐργοδοτικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται τοιαῦται.

3. Παρὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἀνωτέρω, ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία ἢ ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ θὰ δύναται, μετὰ γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων ἐργοδοτικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ἐὰν ὑφίστανται τοιαῦται, νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀπασχόλησιν ἢ τὴν ἐργασίαν νέων ἀπὸ τοῦ 16ου ἔτους αὐτῶν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ ὑγεία, ἡ σωματικὴ ἀκεραιότης καὶ ἡ ἠθικὴ των ἐξασφαλίζονται πλήρως καὶ ὅτι ἔχουν λάβει εἰς τὸν ἀντίστοιχον κλάδον δραστηριότητος, εἰδικὴν καὶ κατάλληλον μόρφωσιν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐφόσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον καὶ μετὰ γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων ἐργοδοτικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ἐὰν ὑφίστανται τοιαῦται, ἡ ἁρμοδία ἀρχή, θὰ δύναται νὰ μὴ ἐφαρμόσῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν εἰς ὡρισμένας κατηγορίας ἀπασχολήσεως ἢ ἐργασίας ὁσάκις ἡ ἐφαρμογὴ τῆς συμβάσεως εἰς τὰς κατηγορίας αὐτὰς θὰ προεκάλει εἰδικὰς καὶ σημαντικὰς δυσχερείας εἰς τὴν ἐκτέλεσίν της.

2. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν δέον ὅπως ἀναφέρῃ εἰς τὴν πρώτην ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως, τὴν ὁποίαν ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας δεόντως ἠτιολογημένας, τὰς κατηγορίας ἀπασχολήσεως αἵτινες ἤθελον ἀποτελέσει ἀντικείμενον ἐξαιρέσεώς τινος δυνάμει τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ὅπως ἀναφέρῃ, εἰς τὰς ἑπομένας ἐκθέσεις του, τὴν κατάστασιν τῆς νομοθεσίας καὶ πρακτικῆς του σχετικῶς μὲ τὰς ἐν λόγῳ κατηγορίας, διευκρινίζον μέχρι ποίου μέτρου ἔδωσε ἢ προτίθεται νὰ δώσῃ ἰσχὺν εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας.

3. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐξαίρεσιν ἀπὸ τοῦ πεδίου ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως τῶν ἀπασχολήσεων καὶ ἐργασιῶν αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 3.

Ἄρθρον 5.

1. Πᾶν Μέλος, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκονομία καὶ αἱ διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι δὲν εἶναι ἐπαρκῶς ἀνεπτυγμέναι δύναται, μετὰ γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων ἐργοδοτικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ἐὰν ὑφίστανται τοιαῦται, νὰ περιορίσῃ εἰς πρῶτον στάδιον, τὸ πεδίον ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως.

2. Πᾶν Μέλος τὸ ὁποῖον ποιεῖται χρῆσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δέον ὅπως καθορίζῃ εἰς δήλωσίν του, προσηρτημένην εἰς τὸ κείμενον ἐπικυρώσεώς του τοὺς κλάδους οἰκονομικῆς δραστηριότητος ἢ τὰς μορφὰς τῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως.

3. Τὸ πεδίον ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως δέον νὰ περιλαμβάνῃ τοὐλάχιστον : τὰς ἐξορυκτικὰς βιομηχανίας, τὰς βιοτεχνίας, τὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας καὶ τὰ δημόσια ἔργα, τὰς ὑπηρεσίας ἠλεκτρισμοῦ, ἀεριόφωτος καὶ ὑδρεύσεως, τὰς ὑγειονομικὰς ὑπηρεσίας, τὰς μεταφοράς, ἀποθηκεύσεις καὶ ἐπικοινωνίας, τὰς φυτείας ἢ ἑτέρας γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις πραγματοποιεῖται κυρίως δι' ἐμπορικοὺς σκοποὺς ἐξαιρέσει τῶν οἰκογενειακῶν ἢ τῶν μικρῶν ἐπιχειρήσεων αἱ ὁποῖαι τροφοδοτοῦν τὴν τοπικὴν ἀγορὰν καὶ δὲν ἀπασχολοῦν κατὰ τακτικὸν τρόπον μισθωτούς.

4. Πᾶν Μέλος, τὸ ὁποῖον ἔχει περιορίσει τὸ πεδίον ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου:

α) δέον ὅπως ἀναφέρῃ εἰς τὰς ἐκθέσεις, τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας τὴν γενικὴν κατάστασιν τῆς ἀπασχολήσεως ἢ τῆς ἐργασίας τῶν νέων καὶ τῶν παίδων εἰς τοὺς κλάδους δραστηριότητος οἱ ὁποῖοι ἐξαιροῦνται τοῦ πεδίου ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως ὡς καὶ πᾶσαν σημειωθεῖσαν πρόοδον ἐν ὄψει τῆς εὐρυτέρας ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως.

β) δύναται, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ πεδίον ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γεν. Δ/ντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ ἐργασίας ἐκτελουμένης ὑπὸ παίδων ἢ ἐφήβων εἰς τὰ ἱδρύματα γενικῆς ἐκπαιδεύσεως, εἰς ἐπαγγελματικὰς ἢ τεχνικὰς σχολάς, ἢ ἕτερα ἱδρύματα ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως οὔτε προκειμένου περὶ ἐργασίας ἐκτελουμένης ὑπὸ προσώπων κάτω τῶν 14 ἐτῶν εἰς ἐπιχειρήσεις, ὁσάκις ἡ ἐργασία αὐτὴ ἐκτελεῖται συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς καθοριζομένους ὅρους μετὰ γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων ἐργοδοτικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ἐὰν ὑφίστανται τοιαῦται, καὶ ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος :

α) εἴτε διδασκαλίας ἢ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς ὁποίας ἡ εὐθύνη βαρύνει τὸν προϊστάμενον τῆς σχολῆς τοῦ ἱδρύματος ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

β) εἴτε προγράμματος ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς καὶ ἐκτελουμένου κυρίως ἢ ἐξ ὁλοκλήρου ἐντὸς ἐπιχειρήσεώς τινος.

γ) εἴτε προγράμματος ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ προοριζομένου νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐκλογὴν ἐπαγγέλματος ἢ ὡρισμένης μορφῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία θὰ δύναται νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀπασχόλησιν εἰς ἐλαφρὰς ἐργασίας ἀτόμων ἡλικίας μεταξὺ 13 καὶ 15 ἐτῶν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῶν ἀτόμων τούτων, παρομοίων ἐργασιῶν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αὗται :

α) δὲν εἶναι φύσεως δυναμένης νὰ παραβλάψουν τὴν ὑγείαν ἢ τὴν ἀνάπτυξίν των.

β) δὲν εἶναι φύσεως δυναμένης νὰ παραβλάψουν τὴν φοίτησίν των εἰς τὸ σχολεῖον, τὴν συμμετοχήν των εἰς προγράμματα ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ ἐκπαιδεύσεως, ἐγκεκριμένα ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ἢ τὴν ἱκανότητά των ὅπως ἐπωφελοῦνται ἐκ τῆς λαμβανομένης ἐκπαιδεύσεως.

2. Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία θὰ δύναται ἐπίσης ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προβλεπομένων εἰς τὰ ἐδάφ. α) καὶ β) τῆς παραγράφου 1, ἀνωτέρω προϋποθέσεων νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀπασχόλησιν ἢ τὴν ἐργασίαν εἰς πρόσωπα ἡλικίας τοὐλάχιστον 15 ἐτῶν τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν εἰσέτι περατώσει τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐκπαίδευσιν.

3. Ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ θὰ καθορίσῃ τὰς δραστηριότητας εἰς τὰς ὁποίας θὰ δύναται νὰ ἐπιτραπῇ συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ ἀπασχόλησις ἢ ἡ ἐργασία καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν εἰς ὥρας διάρκειαν καὶ τὰς συνθήκας τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἀπασχολήσεως ἢ ἐργασίας.

4. Παρὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, Μέλος τὸ ὁποῖον ἔκαμε χρῆσιν τῶν διατάξεων τῆς

παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 δύναται, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιθυμεῖ, νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰς ἡλικίας τῶν 12 καὶ 14 ἐτῶν μὲ τὰς ἡλικίας τῶν 13 καὶ 15 ἐτῶν, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν παρ. 1 καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν 14 ἐτῶν μὲ τὴν τοιαύτην τῶν 15 ἐτῶν, τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 8.

1. Μετὰ γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων ἐργοδοτικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ἐὰν ὑφίστανται τοιαῦται, ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ θὰ δύναται, κατ' ἐξαίρεσιν τῆς προβλεπομένης ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως ἀπαγορεύσεως ἀπασχολήσεως ἢ ἐργασίας, νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς μεμονωμένας περιπτώσεις, τὴν συμμετοχὴν εἰς δραστηριότητας τοιαύτας ὡς εἶναι τὰ καλλιτεχνικὰ θεάματα.

2. Αἱ οὕτω χορηγούμεναι ἄδειαι δέον ὅπως περιορίζουν τὴν εἰς ὥρας διάρκειαν τῆς ἐπιτρεπομένης ἀπασχολήσεως ἢ ἐργασίας καὶ καθορίζουν τοὺς ὅρους ταύτης.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ δέον ὅπως λαμβάνῃ πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα περιλαμβανομένων καὶ τῶν καταλλήλων κυρώσεων πρὸς διασφάλισιν τῆς ἀποτελεσματικῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως.

2. Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία ἢ ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ δέον ὅπως καθορίζῃ τὰ πρόσωπα τὰ ὑπόχρεα πρὸς τήρησιν τῶν διατάξεων αἱ ὁποῖαι δίδουν ἰσχὺν εἰς τὴν σύμβασιν.

3. Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία ἢ ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ δέον ὅπως καθορίζῃ τὰ μητρῷα καὶ λοιπὰ ἔντυπα τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται ὁ ἐργοδότης νὰ τηρῇ καὶ νὰ διαφυλάττῃ· τὰ ἐν λόγῳ μητρῷα καὶ ἔντυπα δέον ὅπως ἀναφέρουν τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἡλικίαν ἢ τὴν ἡμερομηνίαν γεννήσεως δεόντως βεβαιούμενα κατὰ τὸ δυνατόν, πάντων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀπασχολουμένων προσώπων ἢ τῶν ἐργαζομένων διὰ λογαριασμόν του καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἡλικία εἶναι κατωτέρα τῶν 18 ἐτῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ παροῦσα σύμβασις ἀναθεωρεῖ τὴν σύμβασιν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (βιομηχανία) 1919, τὴν σύμβασιν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας, (ναυτικὴ ἐργασία), 1920, τὴν σύμβασιν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας, (γεωργία) 1921, τὴν σύμβασιν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ἀνθρακεῖς καὶ θερμασταί), 1921, τὴν σύμβασιν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (μὴ βιομηχανικαὶ ἐργασίαι), 1932, τὴν σύμβασιν (ἀνάθ.) περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (βιομηχανία), 1937, τὴν σύμβασιν (ἀνάθ.) περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ναυτικὴ ἐργασία), 1936, τὴν σύμβασιν (ἀνάθ.) περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (μὴ βιομηχανικαὶ ἐργασίαι) 1937, τὴν σύμβασιν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ἁλιεῖς), 1959, καὶ τὴν σύμβασιν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ὑπόγειοι ἐργασίαι), 1965, ὑπὸ τοὺς κάτωθι καθοριζομένους ὅρους.

2. Ἡ ἔναρξις ἰσχύος, τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν ἀποκλείει μιᾶς μεταγενεστέρας ἐπικυρώσεως τὴν σύμβασιν (ἀνάθ.) περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ναυτικὴ ἐργασία), 1936, τὴν σύμβασιν (ἀνάθ.) περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (βιομηχανία) 1937, τὴν σύμβασιν (ἀνάθ.) περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (μὴ βιομηχανικαὶ ἐργασίαι), 1937, τὴν σύμβασιν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ἁλιεῖς) 1959 καὶ τὴν σύμβασιν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ὑπόγειαι ἐργασίαι) 1965.

3. Ἡ σύμβασις περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (βιομηχανία), 1919, ἡ σύμβασις περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ναυτικὴ ἐργασία) 1920, ἡ σύμβασις περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (γεωργία), 1921 καὶ ἡ σύμβασις περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (θερμασταὶ καὶ ἀνθρακεῖς) 1921, ἀποκλείονται πάσης μεταγενεστέρας ἐπικυρώσεως ἐφ' ὅσον πάντα τὰ Κράτη – Μέλη, μέρη τῶν ἐν λόγῳ συμβάσεων συναινέσουν εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἀποκλεισμὸν εἴτε διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως εἴτε διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Δ/ντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας.

4. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως :

α) Ἡ ὑπὸ Κράτους Μέλους, τὸ ὁποῖον ἔχει κυρώσει τὴν σύμβασιν (ἀνάθ.) περὶ τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (βιομηχανία) 1937, ἀποδοχὴ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ὁ καθορισμὸς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως ὡς κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας τοὐλάχιστον τοῦ 15ου ἔτους συνεπάγεται αὐτοδικαίως ἄμεσον καταγγελίαν τῆς συμβάσεως (ἀνάθ.) περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (βιομηχανία) 1937.

β) Ἡ ὑπὸ Κράτους Μέλους τὸ ὁποῖον ἔχει κυρώσει τὴν σύμβασιν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (μὴ βιομηχανικαὶ ἐργασίαι) 1932 ἀποδοχὴ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς παρούσης συμβάσεως διὰ τὰς μὴ βιομηχανικὰς ἐργασίας ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως συνεπάγεται αὐτοδικαίως ἄμεσον καταγγελίαν τῆς συμβάσεως περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (μὴ βιομηχανικαὶ ἐργασίαι) 1932.

γ) Ἡ ὑπὸ Κράτους Μέλους, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπικυρώσει τὴν σύμβασιν (ἀνάθ.) περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (μὴ βιομηχανικαὶ ἐργασίαι), 1937, ἀποδοχὴ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς παρούσης συμβάσεως διὰ τὰς μὴ βιομηχανικὰς ἐργασίας ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως καὶ ὁ καθορισμός, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως ὡς κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας τοὐλάχιστον τοῦ 15ου ἔτους, συνεπάγεται αὐτοδικαίως ἄμεσον καταγγελίαν τῆς συμβάσεως (ἀνάθ.) περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (μὴ βιομηχανικαὶ ἐργασίαι), 1937.

δ) Ἡ ὑπὸ Κράτους Μέλους, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπικυρώσει τὴν σύμβασιν (ἀνάθ.) περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ναυτικὴ ἐργασία) 1936, ἀποδοχὴ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς παρούσης συμβάσεως διὰ τὴν ναυτικὴν ἐργασίαν καὶ εἴτε ὁ καθορισμὸς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως, ὡς κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας τοῦ 15ου ἔτους τοὐλάχιστον εἴτε ἡ διευκρίνισις ὅτι τὸ ἄρθρον 3 τῆς παρούσης συμβάσεως ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ναυτικὴν ἐργασίαν, συνεπάγεται αὐτοδικαίως ἄμεσον καταγγελίαν τῆς συμβάσεως (ἀνάθ.) περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ναυτικὴ ἐργασία) 1936.

ε) Ἡ ὑπὸ Κράτους Μέλους τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπικυρώσει τὴν σύμβασιν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ἁλιεῖς) 1959, ἀποδοχὴ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς παρούσης συμβάσεως διὰ τὴν θαλασσίαν ἁλιείαν καὶ ὁ καθορισμὸς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως, ὡς κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας τοῦ 15ου ἔτους τοὐλάχιστον εἴτε ἡ διευκρίνισις ὅτι τὸ ἄρθρον 3 τῆς παρούσης συμβάσεως ἐφαρμόζεται εἰς τὴν θαλασσίαν ἁλιείαν, συνεπάγεται αὐτοδικαίως ἄμεσον καταγγελίαν τῆς συμβάσεως περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ἁλιεῖς) 1959.

στ) Ἡ ὑπὸ Κράτους Μέλους τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπικυρώσει τὴν σύμβασιν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ὑπόγειοι ἐργασίαι), 1965, ἀποδοχὴ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ὁ καθορισμὸς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας ἴσου τοὐλάχιστον πρὸς τὸ καθορισθὲν τοιοῦτον εἰς ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως τοῦ 1965, εἴτε ἡ διευκρίνισις ὅτι τὸ ἄρθρον 3 τῆς παρούσης συμβάσεως ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ὑπογείους ἐργασίας, συνεπάγεται αὐτοδικαίως ἄμεσον καταγγελίαν τῆς συμβάσεως περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ὑπόγειοι ἐργασίαι) 1965.

5. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως :

α) Ἡ ἀποδοχὴ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς παρούσης συμβάσεως συνεπάγεται καταγγελίαν τῆς συμβάσεως περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (βιομηχανία), 1919 κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 12 αὐτῆς.

β) Ἡ ἀποδοχὴ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς παρούσης συμβάσεως διὰ τὴν γεωργίαν συνεπάγεται καταγγελίαν τῆς συμβάσεως περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας, (γεωργία), 1921, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 9 αὐτῆς.

γ) Ἡ ἀποδοχὴ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς παρούσης συμβάσεως διὰ τὴν ναυτικὴν ἐργασίαν συνεπάγεται καταγγελίαν τῆς συμβάσεως περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (ναυτικὴ ἐργασία) 1920, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 10 αὐτῆς, καὶ τῆς συμβάσεως περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας (θερμασταὶ καὶ ἀνθρακεῖς), 1921, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 12 αὐτῆς.

Ἄρθρον 11.

Αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συμβάσεως δέον ὅπως κοινοποιοῦνται εἰς τὸν Γενικὸν Δ/ντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας παρ' οὗ καὶ καταχωρίζονται.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ παροῦσα σύμβασις δεσμεύει μόνον τὰ Μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας, ὧν ἡ ἐπικύρωσις κατεχωρίσθη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Δ/ντοῦ.

2. Τίθεται ἐν ἰσχύι δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Δ/ντοῦ καταχώρισιν τῶν ἐπικυρώσεων δύο Μελῶν.

3. Ἀκολούθως, ἡ σύμβασις αὕτη ἄρχεται ἰσχύουσα δ' ἕκαστον Μέλος δώδεκα μῆνας ἀφ' ἧς καταχωρισθῇ ἡ ἐπικύρωσις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13.

1. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν δύναται νὰ καταγγέλλῃ ταύτην, μετὰ πάροδον δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀρχικῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως, διὰ πράξεως κοινοποιουμένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταχωριζομένης. Ἡ καταγγελία θέλει ἰσχύσει μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς καταχωρίσεώς της.

2. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν σύμβασιν, τὸ ὁποῖον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ μνημονευομένης δεκαετίας, δὲν ἔχει κάμει χρῆσιν τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου παρεχομένης δυνατότητος καταγγελίας δεσμεύεται διὰ μίαν νέαν δεκαετίαν καὶ συνεπῶς δύναται νὰ καταγγέλλῃ ταύτην κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης δεκαετίας, ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ παρόντι, ἄρθρῳ προβλεπομένους ὅρους.

Ἄρθρον 14.

1. Ὁ Γενικὸς Δ/ντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας γνωστοποιεῖ εἰς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας τὴν καταχώρισιν πασῶν τῶν ἐπικυρώσεων καὶ καταγγελιῶν, αἵτινες τῷ ἔχουν ἀνακοινωθῇ ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Ὀργανώσεως.

2. Γνωστοποιῶν εἰς τὰ Μέλη τῆς Ὀργανώσεως τὴν καταχώρισιν τῆς δευτέρας ἐπικυρώσεως, ἥτις τῷ ἔχει ἀνακοινωθῇ ὁ Γενικὸς Δ/ντὴς ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν Μελῶν τῆς Ὀργανώσεως ἐπὶ τῆς ἡμερομηνίας ἀφ' ἧς ἡ παροῦσα σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα.

Ἄρθρον 15.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας ἀνακοινοῖ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, πρὸς καταχώρισιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, πλήρεις πληροφορίας σχετικὰς πρὸς πάσας τὰς ἐπικυρώσεις καὶ πράξεις καταγγελίας, τὰς ὁποίας ἔχει καταχωρίσει συμφώνως πρὸς τὰ προηγούμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 16.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας δέον νὰ ὑποβάλλῃ, ὁσάκις κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον. εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἀποφασίζει ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ἐγγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως θέματος ὁλικῆς ἢ μερικῆς ἀναθεωρήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 17.

1. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Συνδιάσκεψις ἀποδεχθῇ νέαν σύμβασιν, ἐπαγομένην ὁλικὴν ἢ μερικὴν ἀναθεώρησιν τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἐφ' ὅσον ἡ νέα σύμβασις δὲν ὁρίζει ἄλλως :

α) Ἡ ἐπικύρωσις ὑπὸ Μέλους τῆς νέας συμβάσεως τῆς ἀναθεωρούσης τὴν παροῦσαν ἐπάγεται αὐτοδικαίως, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 ἀνωτέρω, ἄμεσον καταγγελίαν τῆς παρούσης συμβάσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι ἔχει τεθῇ ἐν ἰσχύι ἡ ἀναθεωροῦσα ταύτην νέα σύμβασις.

β) Ἀφ' ἧς ἡ ἐπαγομένη τὴν ἀναθεώρησιν νέα σύμβασις τεθῇ ἐν ἰσχύι, ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῶν Μελῶν.

2. Ἡ παροῦσα σύμβασις παραμένει ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐν ἰσχύι ὑπὸ τὸν τύπον καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς διὰ τὰ Μέλη, ἅτινα ἐπικυρώσαντα αὐτήν, δὲν ἤθελον ἐπικυρώσει τὴν ἀναθεωρητικὴν αὐτῆς σύμβασιν.

Ἄρθρον 18.

Τὸ γαλλικὸν καὶ ἀγγλικὸν κείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

CONVENTION 138.

Convention concernant l' âge minimum d' admission à l' emploi.

La Conférence générale de l' Organisation internationale du Travail.

Convoquée à Genève par le Conseil d' administration du Bureau international du Travail, et s' y étant réunie le 6 juin 1973, en sa cinquante-huitième session ;

Après avoir décidé d' adopter diverses propositions relatives à l' âge minimum d' admission à l' emploi, question qui constitue le quatrième point à l' ordre du jour de la session ;

Notant les termes de la convention sur l' âge minimum (industrie), 1919, de la convention sur l' âge minimum (travail maritime), 1920, de la convention sur l' âge minimum (agriculture) 1921, de la convention sur l' âge minimum (soutiers et chauffeurs) 1921, de la convention sur l' âge minimum (travaux non industriels) 1932, de la convention (révisée) sur l' âge minimum (travail maritime), 1936, de la convention (révisée) de l' âge minimum (industrie), 1937, de la convention (révisée) sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1937, de la convention sur l'âge minimum (pêcheurs), 1959, et de la convention sur l'âge minimum (travaux souterrains), 1965 ;

Considérant que le moment est venu d' adopter un instrument général sur ce sujet, qui devrait graduellement remplacer les instruments existants applicables à des secteurs économiques limités, en vue de l' abolition totale du travail des enfants ;

Après avoir décidé que cet instrument prendrait la forme d' une convention internationale, adopte, ce vingt-sixième jour de juin mil neuf cent soixante treize, la convention ci - après, qui sera dénommée Convention sur l' âge minimum, 1973 :

Article 1

Tout Membre pour lequel la présente convention est en vigueur s' engage à poursuivre une politique nationale visant à assurer l' abolition effective du travail des enfants et à élever progressivement l' âge minimum d' admission à l' emploi ou au travail à un niveau permettant aux adolescents d' atteindre le plus complet développement physique et mental.

Article 2

1. Tout Membre qui ratifie la présente convention devra spécifier dans une déclaration annexée à sa ratification, un âge minimum d' admission à l' emploi ou au travail sur son territoire et dans les moyens de transport immatriculés sur son territoire ; sous réserve des disposition des articles 4 à 8 de la présente convention, aucune personne d' un âge à ce minimum ne devra être admise à l'emploi ou au travail dans une profession quelconque.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention pourra, par la suite, informer le Directeur général du Bureau intornational du Travail, par de nouvelles déclarations, qu' il relève l' âge minimum spécifié précédemment.

3. L' âge minimum spécifié conformément au paragraphe 1 du présent article ne devra pas être inférieur à l' âge auquel cesse la scolarité obligatoire, ni en tout cas à quinze ans.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 3 du présent article, tout Membre dont l' économie et les institutions scolaires ne sont pas suffisamment développées pourra, après consultation des organisations d' employeurs et de travailleurs intéressées, s' il en existe, spécifier, en une première étape, un âge minimum de quatorze ans.

5. Tout Membre qui aura spécifié un âge minimum de quatorze ans en vertu du paragraphe précédent devra, dans les rapports qu' il est tenu de présenter au titre de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, déclarer :

a) soit que le motif de sa décision persiste;

b) soit qu'il renonce à se prévaloir du paragraphe 4 ci-dessus à partir d'une date déterminée.

Article 3.

1. L'âge minimum d'admission à tout type d'emploi ou de travail qui, par sa nature ou les conditions dans lesquelles il s'exerce, est susceptible de compromettre la santé, la sécurité, ou la moralité des adolescents ne devra pas être inférieur à dix-huit ans.

2. Les types d'emploi ou de travail visés au paragraphe I ci-dessus seront déterminés par la législation nationale ou l'autorité compétente, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, s'il en existe.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 ci-dessus, la législation nationale ou l'autorité compétente pourra, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, s'il en existe, autoriser l'emploi ou le travail d'adolescents dès l'âge de seize ans à condition que leur santé, leur sécurité et leur moralité soient pleinement garanties et qu'ils aient reçu dans la branche d'activité correspondante, une instruction spécifique et adéquate ou une formation professionnelle.

Article 4.

1. Pour autant que cela soit nécessaire et après avoir consulté les organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, s'il en existe, l'autorité compétente pourra ne pas appliquer la présente convention à des catégories limitées d'emploi ou de travail lorsque l'application de la présente convention à ces catégories soulèverait des difficultés d'exécution spéciales et importantes.

2. Tout Membre qui ratifie la présente convention devra, dans le premier rapport sur l'application de celle-ci qu'il est tenu de présenter au titre de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, indiquer, avec notifs à l'appui, les catégories d'emploi qui auraient été l'objet d'une exclusion au titre du paragraphe 1 du présent article, et exposer, dans ses rapports ultérieurs, l'état de sa législation et de sa pratique quant à ces catégories, en précisant dans quelle mesure il a été donné effet ou il est proposé de donner effet à la présente convention à l'égard desdites categories.

3. Le présent article n'autorise pas à exclure du champ d'application de la présente convention les emplois ou travaux visés à l'article 3.

Article 5.

1. Tout Membre dont l'économie et les services administratifs n'ont pas atteint un développement suffisant pourra, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, s'il en existe, limiter, en une première étape, le champ d'application de la présente convention.

2. Tout Membre qui se prévaut du paragraphe 1 du présent article devra spécifier, dans une déclaration annexée à sa ratification, les branches d'activité économique ou les types d'entreprises auxquels s'appliqueront les dispositions de la présente convention.

3. Le champ d'application de la présente convention devra comprendre au moins : les industries extractives; les industries manufacturières; le bâtiment et les travaux publics; l'électricité, le gaz et l'eau; les services sanitaires; les transports, entrepôts et communications; les plantations et autres entreprises agricoles exploitées principalement à des fins commerciales à l'exclusion des entreprises familiales ou de petites dimensions produisant pour le marché local et n'employant pas régulièrement des travailleurs salariés.

4. Tout Membre ayant limité le champ d'application de la convention en vertu du présent article :

a) devra indiquer, dans les rapports qu'il est tenu de présenter au titre de l'article 22, de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, la situation générale de l'emploi ou du travail des adolescents et des enfants dans les branches d'activité qui sont exclues du champ d'application de la présente convention ainsi que tout progrès réalisé en vue d'une plus large application des dispositions de la convention;

b) pourra, en tout temps, étendre le champ d'application de la convention par une déclaration adressée au Directeur général du Bureau international du Travail.

Article 6.

La présente convention ne s'applique ni au travail effectué par des enfants ou des adolescents dans des établissements d'enseignement général, dans des écoles professionnelles ou techniques ou dans d'autres institutions de formation professionnelle, ni au travail effectué par des personnes d'au moins quatorze ans dans des entreprises, lorsque ce travail est accompli conformément aux conditions prescrites par l'autorité compétente après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, s'il en existe, et qu'il fait partie intégrante :

a) soit d'un enseignement ou d'une formation professionnelle dont la responsabilité incombe au premier chef à une école ou à une institution de formation professionnelle;

b) soit d'un programme de formation professionnelle approuvé par l'autorité compétente et exécuté principalement ou entièrement dans une entreprise;

c) soit d'un programme d'orientation destiné à faciliter le choix d'une profession ou d'un type de formation professionnelle.

Article 7.

1. La législation nationale pourra autoriser l'emploi à des travaux légers des personnes de treize à quinze ans ou l'exécution, par ces personnes, de tels travaux, à condition que ceux-ci :

a) ne soient pas susceptibles de porter préjudice à leur santé ou à leur développement;

b) ne soient pas de nature à porter, préjudice à leur assiduité scolaire, à leur participation à des programmes d'orientation ou de formation professionnelles approuvés par l'autorité compétente ou à leur aptitude à bénéficier de l'instruction reçue.

2. La législation nationale pourra aussi, sous réserve des conditions prévues aux alinéas a) et b) du paragraphe 1 ci-dessus, autoriser l'emploi ou le travail des personnes d'au moins quinze ans qui n'ont pas encore terminé leur scolarité obligatoire.

3. L'autorité compétente déterminera les activités dans lesquelles l'emploi ou le travail pourra être autorisé conformément aux paragraphes 1 et 2 du présent article et prescrira la durée en heures, et les conditions de l'emploi ou du travail dont il s'agit.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, un Membre qui a fait usage des dispositions du paragraphe 4 de l'article 2 peut, tant qu'il s'en prévaut, substituer les âges de douze et quatorze ans aux âges de treize et quinze ans indiqués au paragraphe 1 et l'âge de quatorze ans à l'âge de quinze ans indiqué au paragraphe 2 du présent article.

Article 8.

1. Après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées, s'il en existe, l'autorité compétente pourra, en dérogation à l'interdiction d'emploi ou de travail prévue à l'article 2 de la présente convention, autoriser, dans des cas individuels, la participation à des activités telles que des spectacles artistiques.

2. Les autorisations ainsi accordées devront limiter la durée en heures de l'emploi ou du travail autorisés et en prescrire les conditions.

Article 9.

1. L'autorité compétente devra prendre toutes les mesures nécessaires, y compris des sanctions appropriées, en vue d'assurer l'application effective des dispositions de la présente convention.

2. La législation nationale ou l'autorité compétente devra déterminer les personnes tenues de respecter les dispositions donnant effet à la conveltion.

3. La législation nationale ou l'autorité compétente devra prescrire les registres ou autres documents que l'employeur devra tenir et conserver à disposition; ces registres ou documents devront indiquer le nom et l'âge ou la dâte de naissance, dûment attestés dans la mesure du possible, des personnes occupées par lui ou travaillant pour lui et dont l'âge est inférieur à dix-huit ans.

Article 10.

1. La présente convention porte révision de la convention sur l'âge minimum (industrie), 1919, de la convention sur l'âge minimum (travail maritime), 1920, de la convention sur l'âge minimum (agriculture), 1921, de la convention sur l'âge minimum (soutiers et chauffeurs), 1921, de la convention sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1932, de la convention (révisée) sur l'âge minimum (travail maritime), 1936, de la convention (révisée) de l'âge minimum (industrie), 1937, de la convention (révisée) sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1937, de la convention sur l'âge minimum (pêcheurs), 1959, et de la convention sur l'âge minimum (travaux souterrains), 1965, dans les conditions fixées ci-après.

2. L'entrée en vigueur de la présente convention ne ferme pas à une ratificatien ultérieure la convention (révisée) sur l'âge minimum (travail maritime), 1936, la convention (révisée) de l'âge minimum (industrie), 1937, la convention (révisée) sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1937, la convention sur l'âge minimum (pêcheurs), 1959, et la convention sur l'âge minimum (travaux souterrains), 1965.

3. La convention sur l'âge minimum (industrie), 1919, la convention sur l'âge minimum (travail maritime), 1920, la convention sur l'âge minimum (agriculture), 1921, et la convention sur l'âge minimum (soutiers et chauffeurs), 1921, seront fermées à toute ratification ultérieure lorsque tous les Etats Membres parties à ces conventions consentiront à cette fermeture, soit en ratifiant la présente convention, soit par une déclaration communiquée au Directeur général du Bureau international du Travail.

4. Dès l'entrée en vigueur de la présente convention :

a) le fait qu'un Membre partie à la convention (révisée) de l'âge minimum (industrie), 1937, accepte les obligations de la présente convention et fixe, conformément à l'article 2 de la présente convention, un âge minimum d'au moins quinze ans entraîne de plein droit la dénonciation immédiate de la convention (révisée) de l'âge minimum (industrie), 1937;

b) le fait qu'un Membre partie à la convention sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1932, accepte les obligations de la présente convention pour les travaux non industriels au sens de ladite convention entraîne de plein droit la dénonciation immédiate de la convention sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1932;

c) le fait qu'un Membre partie à la convention (révisée) sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1937, accepte les obligations de la présente convention pour les travaux non industriels au sens de ladite convention, et fixe, conformément à l'article 2 de la présente convention, un âge minimum d'au moins quinze ans entraîne de plein droit la dénonciation immédiate de la convention (révisée) sur l'âge minimum (travaux non industriels), 1937;

d) le fait qu'un Membre partie à la convention (révisée) sur l'âge minimum (travail maritime), 1936, accepte les obligations de la présente convention pour le travail maritime et, soit fixe, conformément à l'article 2 de la présente convention, un âge minimum d'au moins quinze ans, soit précise que l'article 3 de la présente convention s'applique au travail maritime, entraîne de plein droit la dénonciation immédiate de la convention (révisée) sur l'âge minimum (travail maritime), 1936;

e) le fait qu'un Membre partie à la convention sur l'âge minimum (pêcheurs), 1959, accepte les obligations de la présente convention pour la pêche maritime, et, soit fixe, conformément à l'article 2 de la présente convention, un âge minimum d'au moins quinze ans, soit précise que l'article 3 de la présente convention s'applique à la pêche maritime, entraîne de plein droit la dénonciation immédiate de la convention sur l'âge minimum (pêcheurs), 1959;

f) le fait qu'un Membre partie à la convention sur l'âge minimum (travaux souterrains), 1965, accepte les obligations de la présente convention et, soit fixe, conformément à l'article 2 de la présente convention, un âge minimum au moins égal à celui qu'il avait spécifié en exécution de la convention de 1965, soit précise qu'un tel âge s'applique, conformément à l'article 3 de la présente convention, aux travaux souterrains, entraîne de plein droit la dénonciation immédiate de la convention sur l'âge minimum (travaux souterrains), 1965.

5. Dès l'entrée en vigueur de la présente convention :

a) l'acceptation des obligations de la présente convention entraîne la dénonciation de la convention sur l'âge minimum (industrie), 1919, en application de son article 12;

b) l'acceptation des obligations de la présente convention pour l'agriculture entraîne la dénonciation de la convention sur l'âge minimum (agriculture), 1921, en application de son article 9;

c) l'acceptation des obligations de la présente convention pour le travail maritime entraîne la dénonciation de la convention sur l'âge minimum (travail maritime), 1920, en application de son article 10, et de la convention sur l'âge minimum (soutiers et chauffeurs), 1921, en application de son article 12.

Article 11.

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 12.

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.
2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 13.

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précedent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 14.

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l' attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 15.

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 16.

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d' administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 17.

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement :

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l' article 13 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur ;

b) à partir de la date de l' entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d' être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l' auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 18.

Les versions francaise et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Ἄρθρον δεύτερον.

Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐργασίας δύναται :

α) Νὰ καθορίζεται τὸ κατώτατον ὅριον ἡλικίας εἰσόδου εἰς τὴν ἀπασχόλησιν, τὸ ὁποῖον ἐπιφυλασσομένων τῶν ὑπὸ στοιχ. β, γ, δ καὶ ε τοῦ παρόντος ἄρθρου διατάξεων, δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῆς ἡλικίας περατώσεως τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκ τοῦ νόμου ἐκπαιδεύσεως οὐδέ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τοῦ 15ου ἔτους.

β) Νὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἀπασχόλησις εἰς ἐλαφρὰς ἐργασίας ἀτόμων ἡλικίας μεταξὺ 13 καὶ 15 ἐτῶν ὡς αὐτοτελῶς ἐργαζομένων, ἢ μισθωτῶν ἢ συμβοηθούντων μελῶν τῆς οἰκο-

γενείας ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐργαζομένων ὑπὸ τὰς προβλεπομένας εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 7 τῆς κυρουμένης συμβάσεως προϋποθέσεις.

γ) Νὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἀπασχόλησις ἢ ἐργασία εἰς ἄτομα ἡλικίας τοὐλάχιστον 15 ἐτῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν εἰσέτι περατώσει τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐκπαίδευσιν, ὑπὸ τὰς προβλεπομένας εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 7 τῆς κυρουμένης συμβάσεως προϋποθέσεις.

δ) Νὰ καθορίζωνται αἱ κατηγορίαι ἀπασχολήσεως ἢ ἐργασίας εἰς τὰς ὁποίας λόγῳ τοῦ ἐπικινδύνου χαρακτῆρος των ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τῆς κυρουμένης συμβάσεως ἀπαγορεύεται ἡ ἀπασχόλησις εἰς πρόσωπα ἡλικίας κατωτέρας τῶν 18 ἐτῶν ὡς καὶ νὰ ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τοιαύτας ἐργασίας ἀπασχόλησις προσώπων ἡλικίας ἄνω τῶν 16 ἐτῶν τὰς προβλεπομένας εἰς τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τῆς κυρουμένης διεθνοῦς συμβάσεως προϋποθέσεις.

ε) Νὰ καθορίζωνται οἱ εἰδικώτεροι ὅροι ἀπασχολήσεως προσώπων ἡλικίας μικροτέρας τῶν 14 ἐτῶν χάριν ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν ὑπὸ τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ ἄρθρον 6 τῆς κυρουμένης διεθνοῦς συμβάσεως προϋποθέσεις.

στ) Νὰ καθορίζεται ἡ κατόπιν ἀδείας τῶν ἐποπτικῶν ὀργάνων τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἀπασχόλησις προσώπων μὴ συμπληρωσάντων τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας των εἰς θεατρικὰς παραστάσεις, ραδιοφωνικὰς ἢ τηλεοπτικὰς ἐκπομπὰς ὡς καὶ εἰς τὴν λῆψιν κινηματογραφικῶν ταινιῶν ἐπὶ περιωρισμένη διαρκεία ἡμερησίας ἐργασίας καὶ νὰ προσδιορίζωνται οἱ εἰδικώτεροι ὅροι ταύτης.

ζ) Νὰ καθορίζωνται τὰ μητρῷα ἀπασχολήσεως ἀνηλίκων ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔντυπα τὰ περιέχοντα τὰ εἰς τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 9 τῆς κυρουμένης διεθνοῦς συμβάσεως προβλεπόμενα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα δέον νὰ τηρῇ καὶ νὰ διαφυλάττῃ ὁ ἐργοδότης.

Ἄρθρον τρίτον.

Ὁ ἐργοδότης καὶ ὁ ὑπὸ τούτου προστηθεὶς παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης διεθνοῦς συμβάσεως ὡς καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἐκδιδομένων Προεδρικῶν Διαταγμάτων τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον τέταρτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ